

ogfaa giver sit Samtykke dertil i skjærpet Form. Det forekommer mig, at ethvert Menneske med Hjertet paa det rette Sted bør føle, at naar en stor Befolkning med mange Krav og mange Savn taler saaledes til dem, de sende til Rigsdagen, saa har det Noget at betyde, og saa kan man ikke stille sig fornemt der overfor, saaledes som det forekommer mig, at baade den høitærede Conseilspræsident og flere Medlemmer i Gaar vare tilbøjelige til; nei, det er en Sag af en virkelig gripende Betydning. Naar jeg da saa spørger, hvad det betyder, at Befolkningen stiller sig saa abnormt, saa er jo dette, at Befolkningen nærer en Frygt for, at den, som allerede i 1864 er blevet plyndret saa haardt af en ydre Fjende, og som i 1866 er blevet overløst af en indre Fjende og ligeledes plyndret, nu for tredje Gang skal blive plyndret for, hvad Befolkningen betragter som sit bedste Sie næst efter den nationale Uafhængighed. Det er dette, som ligger i dette Forhold. Jeg drager det imidlertid ikke frem her, fordi jeg tror, at jeg paa nogen Maade kan gjøre Indtryk paa de høitærede Ministre. Jeg tror navnlig, at den høitærede Conseilspræsident har sat sig den Opgave fremfor alle at repræsentere Standhaftigheden i vort Folk og vort Land. Jeg tror, at han har valgt sig Idealer til Efterligning, saadanne som for Exempel: Karl den 12te, eller for at tage en Person fra Digtningens Verden, den standhaftige Tinsoldat. Det forekommer mig, at slike Idealer ikke ere værdige for en Statsmand at vælge. Det forekommer mig, at en Statsmand ganske vist maa være i Besiddelse af Fasthed og Haardhed. Lad ham kun ligne Staalet i den Henseende, men han har sandelig ogsaa Trang til den modsatte Egenstøb, til Bøielighed og Elasticitet og det Stue, som vor Conseilspræsident — denne faste Støtte, om hvilke de mindre Mænd i Ministeriet samle sig — frembyder for os, forekommer mig netop at være Stuet af den Person, der har den ubøielige Sernstang igjennem sig, og som vil spille denne Rolle til Ende, hvorledes det saa end gaar de Interesser, som han fremfor nogen Anden er kaldet til at hævde og repræsentere. Jeg vil her minde om det Samme, som den høitærede Folkethingsmand fra Middelfart (Monrad) løseligt og svagt berørte i Gaar. Han talte om, hvorledes disse Forhold saa ganske stille og usformærket liste Grunden bort fra det høie Landsting. Han beklagede, at det var et Spørgsmaal, saaledes som Landstinget nu er sammensat, om det virkelig er en betryggende Betingelse for, at vi faae de bedste og bestindigste Mænd samlede i det høie Landsting, at vi lægge den Vægt

paa Skatteindtægten, som vor Valglov bestemmer. Men jeg vil tillade mig at føre denne Tanke en lille Smule videre og minde om, at der er en anden konservativ Interessje, som det høitærede Ministerium ved sin Udfærd sætter i alvorlig Fare. Jeg vil tillade mig her at fremkomme med et Vidnesbyrd. Jeg kunde synes kun at have Lov til at tale om den Kreds, som jeg har den Ære at repræsentere, men som jo Regjeringen selv mener burde bestaa af to; men jeg færdes saa meget rundt omkring i Befolkningen, at jeg dog vil tage mig den Frihed at sige, at jeg med Forbauselse har lagt Mærke til, i hvilken Grad de loyale Følelser, paa hvilke det konstitutionelle Monarki hviler, er i Tilbagegang, ja i rivende Tilbagegang rundt om i Landet. Disse Ord vilde jeg gjerne lægge Ministeriet paa Hjerte.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, gif man til Afstemning, hvorved:

Foranstaaende Forslag af Bøffen
vedtoges med 60 Stemmer mod 13.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Meddelelse af Koncession til Anlæg og Benyttelse af forskellige Sidebaner til de danske Statsbaner.

Lovforslaget findes i Tillæg A.

Lovforslaget fattedes under Forhandling.

Bøffen: Jeg tillader mig at stille samme Forslag om Obergang til Dagsordenen, som er vedtaget i den foregaaende Sag.

Formanden (Berg): Jeg antager ikke, at jeg behøver at oplæse Forslaget; ærede Medlemmer maa kunne erindre det. Forhandlingen dreier sig nu om dette Forslag.

S. Sage: Det er blot et Par enkelte Bemærkninger, jeg vil gjøre i Anledning af, at Dagsordenen ogsaa skal anvendes paa dette lille Lovforslag. Dagsordenen gaar jo ud paa, at det er ønskeligt at forhandle med den nuværende Regjering om Reformen. Det er dens Udtryk; men i Virkeligheden er den et Forsøg paa at for-